

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Barbro Lythberg*
 Härad: *Bostra* Adress: *Torskörs*
 Socken: *Lösen* Berättat av: *Aug. Karlsson*
 Uppteckningsår: *1935* Född år *1861* i *Nättelekulla*

Uppteckningen rör *Darkalagen* s. 2
Snäll-ledet s. 2.

5 sid.

1. 4996

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Aug. Karlsson, Nöttelekulle och hans hustru.

Aug. Karlsson är lätt att tala med och meddelssam. Har
sökt en hel del att berätta om gamla tider.

Skriv endast på denna sida!

Dackehagen: Där finns en mycket gammal
skogstomt, där Nils Dacke säges ha bott.

Gnäll-ledet: En gång fr. länge sedan hade
man på okynne tändt eld på en stuga efter att
frst ha plökat ut allt lösoiet och lagt det
lite varstans i skogen. När de sedan sprang där-
ifrån mötte de en gumma vid en grind och
lovade henne en halv sköppa potatis om hon
ovor att hon ej sett ett par rymlingar vid ledet.
Hon frsvor sig. Sedan dess gnälde alltid ledet
^{han därför}
~~och fick~~ namnet Gnäll-ledet.

ACC. N:R. 4996

Landskap: Blekinge

Upptecknat av: Bairholgöteborg

Härad: Bohus

Adress: Torskovs

Socken: Lösen

Berättat av: Teod. Johansson

Uppteckningsår: 1935

Född år ^{omkr.} (1885) i —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör Dansbarnas höjning av Bredagöl m. m.
And. Danielsson, Bredagöl s. 3-5.

Skriv endast på denna sida!

Då danskarna brände och förstörde Bredagöl, bodde där enligt sägnen två förmögna fjöknar. Danskarna ville att de skulle säga var de hade sina pengar men fick ej annan besked än att de låg mellan berget och gölen på Storåker. De som senare bott på gården har sett ljus om nätterna där omkring, men skatten låg vara på Storåker än. Det säges även att samma slökt som fick gården efter danskarnas härjningar bebos den än.

En bonde vid namn And. Danielsson, som bodde på Bredagöl för, kunde mer än andra. En gång sade han till några bekanta som var hos honom, att han skulle skjuta en hare. Han steg ut på fjöklustenen med detsamma och haren kom och han sköt den så de såg det. En annan gång sade han att han skulle skjuta en orre genom skostenen och genast gick han till spisen och

sköt rött upp i skorstenen och oren föll ner
med debsamma. — En gång var han på väg till
stan med sitt oxlass. Men han blev hindrad
på vägen av en hop lass och drängar från en
större gård. De hade kört fast med lassens. "Kör
undan så jag kommer förbi," ropade han till dem.
"Du är väl ej större än du kan komma förbi," sva-
rade de honom. "Ja ifrån era oxar så får jag
väl sätta för mina," förslog han. "Och du tror att
de små skutarna skulle orka, då våra stora oxar
inte kan". När de då inte ville ta emot hjälpen
så sa han: "Så stått där då" och körde förbi
och till stan. Då han kom tillbaka stod de
på samma ställe. Han sade då: "Jassa, ni står
där än, då får jag väl lov att hjälpa er" och så
satte han för sina oxar och lasset kom undan. —
En var det som stal potatis i hans köllars en

3. 4996

kväll och det såg han. När Juvon fått säcken
på ryggen, så ställde And. D. om att han fick
stå där med säcken på ryggen hela natten ända
tills morgonen. Då sade And. D. till honom: "Har
du stått här sedan i går kväll, så beöves du
komma hem", och så lät han honom gå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5